

Sygnatura akt III U 975/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 28-04-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 15-04-2014r. w Koninie

sprawy (...) **Spółka z o. o. w M., A. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o podleganie ubezpieczeniom

na skutek odwołania (...) **Spółka z o. o. w M., A. K.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 3-07-2013r. znak: (...) decyzja nr (...) - (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż A. K. (1) jako pracownik u płatnika (...) Spółka z o. o. w M., podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu począwszy od 4 maja 2012r.

II. Zasądza od pozwanego na rzecz odwołujących kwotę po 60 zł - tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

Sygn. akt III U 975/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat

w K. decyzją nr (...) - (...), znak: (...)

z dnia 3 lipca 2013 roku stwierdził, że A. K. (1) jako pracownik

u płatnika składek (...) sp. z o. o. z siedzibą w M. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu od 4 maja 2012 roku.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał m.in. – po przytoczeniu treści stosownych przepisów – że A. K. (1) w stosunku do M. J. (1) Prezesa Zarządu spółki (...) sp. z o. o. z siedzibą w M. jest obecnie osobą obcą, poprzednio była żoną, a przed jej zatrudnieniem na stanowisku kierownika marketingu nie zostało zamieszczone ogłoszenie o poszukiwaniu pracownika.

W dalszej części Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że nikt wcześniej nie wykonywał czynności należących do obowiązków A. K. wskazując dodatkowo, iż w spółce zatrudniony był oprócz A. K. wyłącznie M. J. (1). Organ rentowy podkreślił, że kolejnym elementem poddającym w wątpliwość potrzebę i zasadność utworzenia stanowiska kierownika

marketingu, a następnie vice prezesa była kondycja finansowa płatnika składek, który w roku 2012 poniósł stratę na poziomie 159.427,21 złotych. Wątpliwości organu rentowego budzi także brak nadzoru nad sposobem wykonywania pracy przez A. K., albowiem z powierzonych zadań rozliczana ona była dopiero po zakończonej imprezie – nie było pisemnej formy rozliczania, ani żadnej formy raportowania. Po zakończonych zleceniach K. wystawiała faktury dotyczące konkretnego zadania, zaś efektywność pracy oceniana była wyłącznie według osobistego uznania M. J. (1).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych stwierdził także, że brak było rzeczywistej potrzeby zatrudnienia A. K., skoro po około 2 miesiącach pracodawca pozwolił, aby stanowisko jej pozostało nieobsadzone, po tym jak K. zaczęła korzystać ze zwolnienia lekarskiego.

Organ rentowy podkreślił także, że wynagrodzenie A. K. odbiegało znacząco od wynagrodzenia M. J. uznając ostatecznie, że zatrudnienie jej spowodowane było dążeniem do włączenia A. K. do ubezpieczeń społecznych i uzyskania z tego tytułu świadczeń. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał bowiem, że przedstawienie podpisanych list płac, zawartej umowy o pracę oraz pozostałych dokumentów nie jest wystarczającym dowodem na potwierdzenie faktu świadczenia pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła zarówno A. K. (1), jak i (...) sp. z o. o. z siedzibą w M..

A. K. (1) wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i uznanie, że ona jako pracownik u płatnika składek (...) w M. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 4 maja 2012 roku.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła m.in., że decyzja ZUS jest niesłuszna, albowiem spółka i tak musiałaby mieć zatrudnionego dietetyka, aby realizować usługi w zakresie dietetyki, żywności i cateringu. Dodatkowo odwołująca wskazała, że dzięki posiadaniu przez nią uprawnień pedagogicznych możliwe było zatrudnienie pracowników młodocianych uzyskanych z Ochotniczych Hufców Pracy, których koszt pokrywania był w części przez OHP. Bez odwołującej koniecznym byłoby zatrudnienie kolejnej innej osoby. Odwołująca wskazała, że dzięki rozbudowie firmy w chwili kontroli liczyła ona 6 osób. Ponadto odwołująca wskazała, że o spodziewanym dziecku dowiedziała się pod koniec lipca 2012 roku, tj. ponad trzy miesiące od zatrudnienia, a w chwili zatrudnienia miała rozpoznaną niepłodność pierwotną, tzn. nie mogła mieć dziecka w ogóle.

(...) sp. z o. o. z siedzibą w M. zarzuciła:

1. błędną wykładnię art. 6 ust. 1 w zw. z art. 11 ust. 1 w zw. z art. 12 ust. 1, w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez uznanie, że A. K. nie podlega u płatnika ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 4 maja 2012 roku,
2. błędny w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę decyzji, a polegające na:
  - a) pominięciu wśród ustaleń, iż do 30 kwietnia 2013 roku pracownica A. K. prowadziła w ramach działalności gospodarczej restaurację (...) założoną w 2003 roku, która była faktycznym producentem wyrobów i usługodawcą na rzecz spółki, a po rozwiązaniu umowy rozpoczęła pracę w spółce, której była zarządem od początku jej działania,
  - b) pominięciu faktu, że rozszerzenie zakresu czynności oraz co do A. K. wiązała się nie tylko z zatrudnieniem jej jako członka zarządu i kierownika marketingu, ale również jako dietetyka, gdyż spółka świadczyła usługi cateringowe z menu dietetycznego na podstawie umów zawieranych w następstwie przetargi, które wcześniej to usługi dla różnych podmiotów świadczyła A. K. w restauracji (...) w K. przez tam zatrudnionych pracowników,
  - c) nigdy M. J. (1) nie wykonywał usług sam, które miała świadczyć jako pracownik A. K., ani też po przejściu na chorobowe pracownika, gdyż nabywała spółka wyroby i usługi

z zewnątrz,

d) błędne ustalenie przez ZUS, iż pracownik A. K. zachorowała w „krótkim czasie po podpisaniu umowy” i wg ZUS znał swój stan zdrowia gdy tymczasem podczas rozpoczęcia leczenia bezpłodności 22 maja 2012 roku – 6 lipca 2012 roku w tym samym szpitalu podczas laparoskopii stwierdzono niepłodność pierwotną i jednocześnie ciężę zagrożoną co stało się przyczyną rozpoczęcia okresu pozbawienia zasiłku chorobowego przez A. K.,

e) brak wyjaśnienia na czym prawnie polegała pozorność umowy z 4 maja 2012 roku,

f) brak wyjaśnienie, że M. J. prócz wynagrodzenia 2.400 złotych netto otrzymywał od 550 zł do 1.700 zł premię uznaniową miesięcznie i na 4 maja 2012 roku netto jego zarobki były wyższe niż innych pracowników – o tę premię,

g) pominięcia, że rozszerzenie obowiązków i podwyższenie wysokości wynagrodzenia od 1 lutego 2012 roku wiązała się z faktem kwalifikacji etatowego członka zarządu A. K., która była nie tylko technologiem żywności, ale też magistrem dietetykiem i posiadała uprawnienia pedagogiczne,

h) dokonanie ustalenia bez wsparcia w dowodach, że pracownika nie pozostawała w stosunku pracy w rozumieniu art. 22 § 12 k.p.

Mając powyższe na względzie odwołująca wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie, że A. K. podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 4 maja 2012 roku jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o. o. z siedzibą w M..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od odwołującej na jego rzecz kosztów zastępstwa sądowego wg norm przepisanych podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji i wskazał, iż przywołane w odwołaniu zarzuty i okoliczności na ich poparcie nie znajdują uzasadnienia w zebranych materialne dowodowym.

Zarządzeniem z dnia 10 września 2013 roku Sąd połączył do wspólnego rozpoznania sprawy z powyższych odwołań prowadząc je pod sygn. akt III U 975/11.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Odwołująca A. K. (1) posiada wykształcenie wyższe, odbyła studia na kierunku Technologia Żywności i Żywnie Człowieka w zakresie żywienia człowieka na Uniwersytecie (...)w P.. Ponadto ukończyła kurs kwalifikacyjny pedagogiczny dla nauczycieli. W okresie od dnia 1 września 2007 roku do dnia 31 sierpnia 2008 roku pracowała na stanowisku nauczyciela w Zespole Szkół im. (...) (...), od dnia 1 lipca 2003 roku prowadzi działalność gospodarczą – Firmę Doradczo – Usługowo – Gastronomiczną (...). W zakres działalności wchodziło prowadzenie restauracji (do końca marca 2012 roku), a także działalność cateringowa.

W ramach tej działalności odwołująca współpracowała m.in. z (...)

sp. z o. o. z siedzibą w M.. Odwołująca, z uwagi na posiadane specjalistyczne wykształcenie układała menu dla placówek współpracujących także od około 2008 roku ze spółką (...), która od marca 2012 roku rozszerzyła swoją działalność na działalność cateringową wygrywając początkowo przetarg na dostarczania posiłków do przedszkoli. Już od stycznia 2012 roku Rada Nadzorcza spółki planowała przejście klientów restauracji (...) decydując się jednocześnie na zatrudnienie odwołującej.

Z uwagi na powyższe w dniu 4 maja 2012 roku odwołująca A. K. (1) zawarła z reprezentującym spółkę (...) Prezesem Zarządu M. J. (1) umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na czas nieokreślony na stanowisko kierownika marketingu. Miesięczne wynagrodzenie odwołującej określono na kwotę 3.350 złotych brutto. Miejsce wykonywania pracy stanowił Ośrodek Rekreacyjny(...)” w M..

Do obowiązków odwołującej miało należeć tworzenie ofert dla firm, ośrodków szkolnych, osób indywidualnych, pozyskiwanie nowych klientów, wysyłanie ofert.

(...) sp. z o. o. w M. utworzona została w dniu 14 marca 2008 roku. Przedmiot działalności spółki stanowiła sprzedaż detaliczna prowadzona

w niewyspecjalizowanych sklepach z przewagą żywności, napojów i wyrobów tytoniowych, działalność usługowa związana z wyżywieniem, działalność związana z obsługą rynku nieruchomości, działalność reklamowa, wynajem i dzierżawa samochodów osobowych i furgonetek, działalność wspomagająca edukację, działalność związana ze sportem, pozostała pozaszkolna forma edukacji gdzie indziej niesklasyfikowana.

Do października 2011 roku M. J. (1) i A. K. (1) pozostawali w związku małżeńskim.

Po nawiązaniu stosunku pracy A. K. (1) odbyła szkolenie z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy, poddana została wstępnym badaniom lekarskim.

Z chwilą rozpoczęcia wykonywania przez odwołującą obowiązków pracowniczych część jej dotychczasowych klientów (około 20, m.in. hospicjum w K., Urząd Miasta K., firma (...) Poczta Polska, spółka (...). M. - (...)) została przejęta przez spółkę (...).

A. K. (1) do pracy przychodziła codziennie wykonując powierzone jej zadania. Przede wszystkim zajmowała się układaniem specjalistycznych menu dla przedszkoli oraz hospicjów, które rozpoczęły współpracę z odwołującą spółką od momentu zatrudnienia A. K.. Dodatkowo do zadań odwołującej należało przygotowywanie uczniów do egzaminu zawodowego w zawodzie kucharza prowadząc zajęcia teoretyczne – 2 razy w tygodniu po 8 godzin.

Od maja 2012 roku odwołująca wynajęła także swoich pracowników, którzy zajmowali się sporządzaniem posiłków. A. K. (1) dysponowała bowiem zarówno sprzętem gastronomicznym, jak i samochodem.

Zatrudnienie odwołującej oraz nawiązanie przez spółkę (...) współpracy z dotychczasowymi klientami odwołującej prowadziło do rozwoju firmy i zwiększenia jej zysków. W roku 2012 roku spółka (...) odnotowała straty, niemniej wiązało się to z poniesieniem nakładów w kwocie 100.000 złotych .

Dlatego też pismem z dnia 15 czerwca 2012 roku wypowiedziano odwołującej warunki pracy w części dotyczącej umówionej pracy, wynagrodzenia, etatu oraz zakresu obowiązków z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upłynąć miał w dniu 30 czerwca 2012 roku.

Przyczynę powyższego wypowiedzenia stanowiły zmiany kadrowe i rozwój w firmie. Wzrosła liczba zatrudnionych pracowników.

Od dnia 1 lipca 2012 roku A. K. (1) zatrudniona została na stanowisku Vice Prezesa Zarządu w wymiarze 7/8 etatu z wynagrodzeniem 7.100 złotych brutto. Zakres obowiązków odwołującej od tego czasu uległ rozszerzeniu. Do jej zadań należało tworzenie ofert dla firm, ośrodków szkolnych, osób indywidualnych, pozyskiwanie nowych klientów, wysyłanie ofert, reprezentacja firmy, podpisywanie umów, rozmowa i kontakt z interesantami, podpisywanie umów, rozmowa i kontakt z interesantami, przeprowadzanie rekrutacji pracowników, prowadzenie pracowników młodocianych, prowadzenie akt osobowych pracowników, organizowanie imprez, tworzenie akt dla hospicjów i przedszkoli.

Wysokość wynagrodzenia odwołującej ustaliła Rada Nadzorcza odwołującej spółki.

Od dnia 3 lipca 2012 roku odwołująca korzystała ze zwolnienia lekarskiego w związku z podjętym leczeniem ginekologicznym. Przeszła zabieg laparoskopowy. Miesiąc po operacji A. K. (1) dowiedziała się, że jest w ciąży. Z uwagi na wcześniejsze problemy ginekologiczne odwołująca nie powróciła już do pracy. A. K. (1) dziecko urodziła w dniu (...). W trakcie nieobecności odwołującej początkowo jej obowiązki przejął M. J. (1), który cały czas pozostawał w kontakcie z odwołującą, następnie obowiązki te przejęła (do marca 2013 roku) A. W., która wcześniej pracowała na stanowisku

kierownika w restauracji (...) i znała rynek oraz klientów. Ona także pozostawała w kontakcie z odwołującą. A. K. (1) w okresie korzystania ze zwolnienia lekarskiego nadal także układała menu (diety).

Z uwagi na dużą ilość pracy M. J. (1) zwrócił się do odwołującej z prośbą o powrót do pracy na dotychczas zajmowane stanowisko.

Mając na względzie powyższą prośbę odwołująca powróciła do pracy na stanowisko Vice Prezesa Zarządu w dniu 17 września 2013 roku na 1/2 etatu za wynagrodzeniem 2.500 złotych netto miesięcznie, pobierając jednocześnie świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Stosunek pracy A. K. z odwołującą spółką ustał w dniu 31 marca 2014 roku. Obecnie prowadzi ona dotychczasową działalność gospodarczą i współpracuje ze spółką (...) pozyskując nowych klientów, układa diety, prowadzi akta osobowe pracowników. Za świadczone usługi wystawia faktury VAT na kwoty 5.000 złotych netto.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań odwołującej A. K. oraz działającego w imieniu odwołującej spółki Prezesa Zarządu – M. J. (1), zeznań świadków: T. J., A. K. (3), Z. K., W. M., T. S., M. S. a także na podstawie dokumentów zebranych w toku przedmiotowego postępowania i dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Zarówno zeznania odwołujących, jak świadków Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one logiczne, rzeczowe, a nadto wzajemnie się uzupełniają. Zarówno odwołująca A. K. (1), M. J. (1) oraz, zawnioskowani w sprawie świadkowie potwierdzili fakt wykonywania przez A. K. obowiązków pracowniczych, w tym także w okresie korzystania przez nią ze zwolnienia lekarskiego, co zgodne jest zarazem z dokumentacją zgromadzoną w aktach sprawy.

Rzeczony materiał dowodowy nie budził wątpliwości Sądu, nadto nie był kwestionowany przez strony.

Istotą sporu w przedmiotowym postępowaniu było rozważanie, czy odwołująca A. K. (1) posiada tytuł prawny do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi jako pracownika spółki (...) sp. z o. o. z siedzibą w M..

Zgodnie z treścią przepisów art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. Nr 1442 j.t.) pracownik objęty jest obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym.

Zgodnie z art. 13 pkt 1 powołanej ustawy obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym powstaje od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych spoczywa na płatniku składek (art. 36 ust. 2 ustawy), którym jest pracodawca (art. 4 pkt 2 lit. a ustawy).

Na podstawie art. 86 ust. 2 ustawy systemowej Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach przeprowadzanych kontroli może między innymi ustalać zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego oraz prawidłowość i rzetelność obliczania, potrącania i opłacania składek oraz innych składek i wpłat, do których pobierania obowiązany jest Zakład. Może więc badać fakt zawarcia umowy o pracę oraz jej ważność, celem stwierdzenia objęcia pracownika ubezpieczeniami społecznymi (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. akt III UK 200/04, publ. LEX nr 155677).

Natomiast na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących zgłaszania do ubezpieczeń społecznych.

Osoba kwestionująca stanowisko organu rentowego zawarte w wydanej po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego decyzji zobowiązana jest nie tylko do podważania trafności poczynionych przez organ rentowy ustaleń, ale również – nie ograniczając się wyłącznie do polemiki z tymi ustaleniami – winna, zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., wskazać na okoliczności i fakty znajdujące oparcie w materialne dowodowym, z których możliwym byłoby wprowadzenie wniosków i twierdzeń zgodnych ze stanowiskiem zaprezentowanym w odwołaniu.

Analiza całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego i to zarówno osobowego, jak i rzeczowego prowadzi do wniosku, że odwołujący zadaniu temu sprostali.

Z akt sprawy wynika bowiem niezbicie, że odwołująca A. K. (1) od dnia 4 maja 2012 roku, tj. od dnia nawiązania z odwołującą spółką (...) stosunku pracy, do dnia 3 lipca 2012 roku, tj. do dnia przejścia na zwolnienie lekarskie wykonywała obowiązki pracownicze wynikające z umowy o pracę. Dodatkowo materiał dowodowy wskazuje, że także w okresie korzystania ze zwolnienia lekarskiego A. K. (1) współpracowała ze spółką udzielając wskazówek M. J. (1), który początkowo przejął jej obowiązki, a następnie A. W., która zastępowała odwołującą do marca 2013 roku.

Za nieuzasadnione zatem uznać trzeba wszelkie twierdzenia pozwanego organu rentowego, że umowa o pracę zawarta pomiędzy odwołującą a zainteresowanym zawarta została dla pozorów: wyłącznie w celu objęcia A. K. obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z przyjętym w judykaturze stanowiskiem sam fakt, że zawierające umowę o pracę strony kierują się wyłącznie objęciem pracownika ubezpieczeniem społecznym nie może skutkować nieważnością takiej umowy. Także dążenie przez kobietę w ciąży do podlegania pracowniczemu ubezpieczeniu społecznemu nie może być uznane za sprzeczne z prawem, skorzystanie bowiem z ochrony gwarantowanej pracowniczemu ubezpieczeniem społecznym jest legalnym celem zawierania umów o pracę, niemniej niezbędne jest wykazanie realizowanie postanowień umowy, co w przedmiotowej sprawie – jak już wskazano – nastąpiło.

Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 83 § 1 k.c. zdanie pierwsze oświadczenie woli złożone jest dla pozorów wtedy, gdy z góry powziętym zamiarem stron jest brak woli wywołania skutków prawnych, przy jednoczesnej chęci wprowadzenia innych w błąd co do rzekomego dokonania określonej czynności prawnej. Gdy pod pozorowaną czynnością prawną nie kryje się inna czynność prawna, mamy do czynienia z tzw. pozornością zwykłą.

W judykaturze przyjmuje się przy tym, że nie jest istotne, czy strony zawierające umowę o pracę miały realny zamiar wzajemnego zobowiązania się pracownika do świadczenia pracy, a przez pracodawcę do zapewnienia pracy i wynagrodzenia za nią – lecz, to, czy zamiar stron został w rzeczywistości zrealizowany (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2006 roku, II UK 202/05, publ. LEX nr 1001204; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2001 roku, II UKN 244/00, publ. LEX nr 55418; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2006 roku, II UK 164/05, publ. LEX nr 192461).

W tym miejscu wskazać jednocześnie należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 22 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, w miejscu i czasie przez pracodawcę wyznaczonym, a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Celem zatem i zamiarem stron umowy o pracę winna być faktyczna realizacja treści stosunku pracy w granicach zakreślonych umową, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego ze świadczenia pracy.

Według zaś art. 8 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, czyli zatrudnioną przez pracodawcę. Przyjęcie, że dochodzi do powstania stosunku pracy, niezależnie od tego, czy pracownik do pracy przystąpi, obalone jest ustalenie, że pomimo zawarcia umowy nie nastąpiło zatrudnienie pracownika. Dlatego w sytuacji, gdy po zawarciu umowy o pracę pracownik podejmie pracę i ją wykonuje, a pracodawca godzi się na to, nie można mówić o pozorności i przeciwnie – pozorność występuje w przypadku nie realizowanie przez pracownika czynności pracowniczych.

Transponując powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy stwierdzić trzeba – jak wskazano na wstępie – że twierdzenia pozwanego organu rentowego kwestionujące ważność umowy o pracę z dnia 4 maja 2012 roku, jaką zawarli A. K. (1) ze spółką (...) są pozbawione podstaw.

Z osobowego materiału dowodowego wynika bowiem niezbicie, że zatrudniona początkowo na stanowisku kierownika marketingu, a następnie Vice Prezesa Zarządu A. K. (1) zajmowała się układaniem menu, współpracą z klientami, nabywaniem nowych klientów, doszkalaniami uczniów celem przygotowania ich do egzaminu zawodowego w zawodzie kucharz.

Z materiału dowodowego wynika przy tym, że odwołująca przychodziła do pracy codziennie.

Jednocześnie materiał dowodowy wskazuje, że jeszcze przed zatrudnieniem, A. K. (1) podjęła współpracę ze spółką (...), a po przejściu przez ową spółkę jej dotychczasowych klientów jej wynagrodzenie uległo wzrostowi w związku ze zmianą stanowiska pracy, co w okolicznościach sprawy jest całkowicie uzasadnione. Przejęcie tych klientów spowodowało bowiem dynamiczny rozwój spółki, a tym samym wzrost dochodu, co w ocenie Sądu całkowicie uzasadnia podwyższenie wynagrodzenia. Nie można również nie wspomnieć, że zakres obowiązków odwołującej był bardzo szeroki.

Bez wpływu na powyższą ocenę pozostaje osiągnięcie przez spółkę straty w roku 2012. Rozwinięcie działalności gospodarczej wiąże się bowiem z poczynieniem znacznych nakładów finansowych, a tym samym wzrostu kosztów prowadzących do obniżenia dochodu.

Z akt sprawy wynika także – wbrew twierdzeniem organu rentowego – że po przejściu na zwolnienie lekarskie odwołująca nadal pozostawała ze spółką w kontakcie układając przede wszystkim diety dla poszczególnych kontrahentów spółki. Chybione jest także ponoszenie, że w okresie zwolnienia lekarskiego odwołującej spółka nie zatrudniła nikogo na jej miejsce. Z akt sprawy wynika bowiem, że do marca 2013 roku obowiązki te przejęła A. W. – dotychczasowy szef kuchni restauracji (...)

Nie sposób także nie zaznaczyć, że odwołująca do pracy powróciła – na prośbę M. J. (1) – już w dniu 17 września 2013 roku, pomimo, że wcześniej wnioskowała o przedłużenie urlopu macierzyńskiego.

Okoliczność zatem, że przed zatrudnieniem odwołującej w spółce (...) nie było osoby zatrudnionej na tożsamym stanowisku pozostaje bez wpływu na przedstawioną powyżej ocenę rzeczywistego istnienia stosunku pracy. Podnieść bowiem trzeba, że dopiero od kwietnia 2012 roku, a zatem praktycznie z chwilą zatrudnienia odwołującej spółka (...) rozszerzyła swą działalność także na działalność cateringową i dopiero wówczas pojawiła się konieczność zatrudnienia specjalisty dietetyka.

Dodatkowo zauważyć należy, że obecnie od marca 2014 roku odwołująca pomimo rozwiązania stosunku pracy nadal współpracuje ze spółką (...) wystawiając faktury VAT na kwoty 5.000 złotych netto, co wskazuje na konieczność zatrudnienia jej w okresie objętym zaskarżoną decyzją.

Fakt pozostawania do października 2011 roku w związku małżeńskim odwołującej z M. J. (3) pozostaje w ocenie Sądu bez znaczenia dla przedmiotowej sprawy.

Konkludując stwierdzić trzeba, że odwołania A. K. oraz (...) sp. zo. o. są uzasadnione, albowiem postępowanie dowodowe wykazało, że po nawiązaniu stosunku pracy A. K. (1) wykonywała ona obowiązki pracownicze.

W związku z powyższy Sąd w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż A. K. (1) jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o. o. w M. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu począwszy od 4 maja 2012 roku (punkt I wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 i 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 j.t.) – punkt II wyroku

SSO Anna Walczak – Sarnowska